

ปี

พ.ศ.๒๕๖๒ ปีกัน....

ปีสุดท้ายของรอบ "ปีนักษัตร"

นับจากวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ นี้ไปอีก

๕ ปี จนถึงปีมะโรง พ.ศ.๒๕๖๖

ผมจะบอกว่า ถึงวันนั้น "ประเทศไทย" ของเราทุกคน ขอยืม
สำนวน "โทรฟองสนาน" พูดว่า

ดูจ "เงาะถอดรูป"

มองย้อนกลับเข้าไปในบ้านเมืองของเรา แล้วเพ่งพิศ อาจ
ต้องร้องกันว่า...โอ พวกเรามาถึงจุดนี้ได้อย่างไรกัน?

ย้ำตรงนี้อีกครั้ง.....

ประเทศไทย โดยรัฐบาลประยุทธ์ โดยการเมืองรัฐสภา ประ
กอบด้วยฝ่ายค้าน-ฝ่ายรัฐบาล โดยภาครัฐ-ภาคเอกชน และโดย
ประชาชนคนไทยทุกคน

นับจากสิ้นตุลา.นี้ไป ทุกคน-ทุกฝ่าย จะเริ่มมีสติ รักชาติ รัก
บ้านเมือง มีชาติบ้านเมืองเป็นตัวตั้ง ในการพูด-คิด-ทำ

หัวเรือประเทศไทย "ตั้งตรง" มุ่งไปสู่ความรุ่งเรืองไพศาลที่
รออยู่ข้างหน้าแล้ว ชนิดใครก็ยังไม่หยุด จุดไม่อยู่

ในภาวะมหานาจอานาจโลก "เขย่าโลก"....

คนใหม่ทั้งสำหรับ เพื่อการ "จัดระเบียบโลกใหม่" สู่
ศตวรรษที่ ๒๑

ฉะนั้น อยากให้ตระหนักไว้อย่าง เราทุกคนที่ร่วมลำเรือไทย
ได้คลื่นกลางมรสุมมหาอำนาจจัดระเบียบโลกขณะนี้

มือไม่ช่วยจ้ำ-ช่วยพาย ไม่เป็นไร

แต่อย่าเอาตีนราน้ำ!

ใครยังชินเอาตีนราน้ำกลางคลื่น-กลางมรสุม ทั้งตีน-ทั้งตัว
จะถูกเกลียวคลื่นกลืนหาย

ซึ่งนั่น จะโทษใครไม่ได้เลย.....

เพราะตีน "ทำตัวเอง"!

เมื่อวาน (๒๔ ต.ค.) ก็ต้องบอกว่า นับจาก "พระบาทสมเด็จพระ
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว" รัชกาลที่ ๕

มีพระบรมราชโองการ ประกาศให้สร้างทางรถไฟสยามตั้ง
แต่กรุงเทพฯ ถึงเมืองนครราชสีมา

เมื่อ ๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๓๓

จนมาถึงรัชสมัยที่ ๑๐ "พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่
หัว"

๑๒๙ ปี ผ่าน.....

ก็ถึงกาลที่บ้านเมืองไทย ต่อยอดจาก "รถไฟสยาม" สู่
ศตวรรษ "รถไฟความเร็วสูง"

เชื่อม ๓ สนามบิน "ดอนเมือง-สุวรรณภูมิ-อู่ตะเภา"

สร้างประวัติศาสตร์อีกหน้าให้การคมนาคมประเทศ และ
นั่น.....

จะกระตุกเร้าคนไทยให้ตื่นตัวรับการปฏิวัติสู่สังคมศตวรรษ
ใหม่ ในรากไทยมั่นคง

รัฐบาลพลเอกประยุทธ์เปิดทำเนียบรัฐบาล "ลงนามสัญญา
ร่วมทุนรัฐ-ราษฎร์มูลค่าสูงสุดเท่าที่มีการลงทุนมาคือ "๒๒๔.๕๔๔
ล้านบาท"

plew_seengern12@yahoo.com

ถึงยุค 'เลิกอิจฉาคนรวย'

"นับหนึ่ง" ประเทศไทย "เดินหน้า" แล้ว บ่ายวาน
"การรถไฟแห่งประเทศไทย" ในนามรัฐ โดย นายวรุฒิ มาลา
รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการการรถไฟฯ

ลงนามในสัญญาฉบับ

"บริษัท รถไฟความเร็วสูงสายตะวันออกเชื่อมสามสนามบิน จำกัด"

โดย นายศุภชัย เจียรวนนท์ ประธานคณะผู้บริหารเครือเจริญ

โภคภัณฑ์ ในฐานะประธานกลุ่มพันธมิตร

พันธมิตรประกอบด้วย.....

-China Railway Construction Corporation Limited จาก
สาธารณรัฐประชาชนจีน

-บมจ.ทางด่วนและรถไฟฟ้ากรุงเทพ (BEM)

-บมจ.อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเมนต์ (ITD)

-บมจ. ช.การช่าง

ดังนั้น เราจึงเห็นตัวแทน ๓ ประเทศ ร่วมเป็นสักขีพยาน

-นายหลุยส์ เจียน เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำ
ประเทศไทย

-นายชิโร ชะโคะชิมะ เอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย

และ

-นายโลเรนโซ กาลันตี เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐอิตาลีประจำ

ประเทศไทย

ช.การช่าง นั้น เป็นบริษัทของไทย มีกลุ่มทุนญี่ปุ่นร่วมทราบกัน

อยู่แล้ว

บมจ.ทางด่วนและรถไฟฟ้ากรุงเทพ หรือ BEM ที่ซื้อขายอยู่ใน
ตลาดหลักทรัพย์ นี้ก็ "ช.การช่าง" ถือหุ้นรายใหญ่

ส่วนอิตาเลียนไทย หรือ ITD ของนายเปรมชัย วรรณสุข ซื้อ
ขายอยู่ในตลาดหลักทรัพย์เช่นกัน ร่วมทุนกับชาวอิตาเลียนแต่ดั้งเดิม

เมื่อรู้ที่มา-ที่ไปแต่ละบริษัทที่จะร่วมสร้างศตวรรษใหม่ให้กับ

กิจการรถไฟในรูปไฮสปีดเทรนแล้ว ก็คงสบายใจไปชั้น

เพราะทั้ง ช.การช่าง อิตาเลียนไทย ทางด่วนและรถไฟฟ้า

กรุงเทพ

เรียกว่าสร้างทั้งทาง ทั้งรถไฟฟ้า ทั้งใต้ดิน-บนดิน เชี่ยวชาญาญ

ชนิดหลับตาเห็นกันแล้วทั้งนั้น

ส่วน China Railway เห็นชื่อ ก็ไม่ต้องอธิบายสรรพคุณ

สำหรับเครือเจริญโภคภัณฑ์ ของคุณธนินท์ เจียรวนนท์ ถึงยุค

ลูกชาย “นายศุภชัย” รับผิดชอบนำ

ก็ต้องเชื่อมือด้านบริหาร มี JBIC ของญี่ปุ่น และ CDB ของจีน เป็นแหล่งเงินทุนพร้อม

ที่สำคัญ วิสัยทัศน์ มองผ่านกรวดเห็นทะเลถึงก้อนเพชรของเสี่ย ธนิสท์ ที่ใครบอกว่า ทำรถไฟมีแต่ขาดทุน ด้วยการนำของเครื่องเจริญ โภคภัณฑ์นี้แหละ

๒๒๐ กิโลเมตร รายทาง ๓ สนามบิน ไม่เกิน ๑๕ ปี กรวดทราย ในมือคุณธนิสท์ จะเห็นประกายเพชร

ความเร็วสูง ๓ สนามบิน ๒๕๐ กม./ชม.นี้ จากไหน-ถึงไหนกันบ้าง ก็มาดูกันหน่อย

เริ่มต้นที่สนามบินดอนเมือง

วิ่งตรงเข้าสถานีกลางบางซื่อ

ผ่านสถานีมักกะสัน

เลี้ยวเข้าสนามบินสุวรรณภูมิ

มุ่งหน้าไปต่อตามแนวทางรถไฟสายตะวันออก ผ่านแม่น้ำบางปะกง

เข้าสู่สถานีฉะเชิงเทรา

สถานีชลบุรี

สถานีศรีราชา

สถานีพัทยา และ

เข้าสู่สถานีสุดท้ายที่ “สนามบินอู่ตะเภา”

เนี่ย...

ตามจุดเหล่านี้ เมื่อมีรถไฟความเร็วสูงไปถึง ก็เหมือนมีคน ๒ คน คนหนึ่งซูดหลุมปลูกต้นไม้ อีกคน ถือกักบัวรดน้ำ

เมื่อ ๕ ปีผ่านไป ต้นไม้ที่มีน้ำรด จะเปลี่ยนพื้นที่โล่ง ผืนดินแห้งไปเป็นแบบไหน

ก็ไม่ต่างกับพื้นที่ที่กร้างเมื่อเส้นทางคมนาคมไปถึง สิ่งที่เรียกหยาบๆ ว่า “ความเจริญ” ทุกรูปแบบ ย่อมงอกเงย

จะงอกเงยแบบไหน.....

ก็อยู่ที่จะวางรูปแบบ “บริหาร-จัดการ” ควบคุมไปแต่แรกเริ่มอย่างไรเท่านั้น!

หลายเสียง ใช้ความเหลวแหลกร้อยละ ๙๙ โครงการไทย เป็นฐานมอง แล้วดิงล่วงหน้าว่า

๕ ปี จะไม่เสร็จตามสัญญาบ้าง กลัวว่าจะทิ้งร้างค้างคาเหมือนโฮปเวลล์บ้าง กลัวจะเหมือนสนามบินสุวรรณภูมิ รวม ๕๐ ปี กว่าจะเสร็จบ้าง

ผมไม่เถียง เพราะคนไทยชอบ “กลัวผี”!

แต่ถึงวันนี้ ผีไปผูด-ไปเกิดหมดแล้ว โครงการก่อนๆ ทำกันแบบ “ผีไม่มีญาติ” จึงเป็นแบบนั้น

แต่วันนี้ มีญาติ ทั้งนั้น.....

ญาติ คือ เครดิต-ชื่อเสียง เกียรติภูมิ เกียรติยศ ทั้งของเครื่องเจริญโภคภัณฑ์ ของอิตาเลียนไทย ของ ช.การช่าง

และที่สำคัญสูงสุด

“เกียรติยศ-เกียรติภูมิประเทศไทย”!

อย่านึกแค่ว่า นี่คือผลงานรัฐบาลประยุทธ์ ต้องแข่งมัน ต้องชดชาทุกทาง อย่าปล่อยให้มันดิเกินหน้า เจ็งแล้วจะได้สะใจ

อย่าคิดกันอย่างนั้นเลย พี่น้องเอ๋ย

ไม่ใช่ผลงานรัฐบาลประยุทธ์คนเดียวหรอก มันเป็นผลงาน เป็นหน้า-เป็นตา และเงินของพวกเราคนไทยทุกคน ทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ทั้งคนรักชาติ ชังชาติ

เป็นเจ้าของและเจ้าของร่วมรถไฟความเร็วสูงเชื่อม ๓ สนามบินด้วยกันทุกคน

เพียงแต่งงานในหน้าที่นี้ ตกมาเป็นภาระในคิวิรัฐบาลนี้เท่านั้น สมมุติ ๗ พรรคฝ่ายค้านเป็นรัฐบาล ก็ต้องทำ ต้องผลักดัน

ให้เกิด อย่างที่รัฐบาลประยุทธ์ผลักดันนี้แหละ

“ทิ้งงาน” นะ.....

เท่ากับ ซีพี ช.การช่าง อิตาเลียนไทย “ฆ่าทิ้งประเทศไทย” และฝ่ายกโคตรตัวเอง

ถึงยุคนี้ วันนี้ ด้วยจิตสำนึก บวกวิสัยทัศน์คนรุ่นนี้ ผมเชื่อด้วยเกียรติ มันเลยจุดคำว่า “ทิ้งงาน” ไปแล้ว!

แต่จะล่าช้าบ้าง “ตามเหตุ-ตามผล” มันเป็นไปได้ และก็เป็นที่เข้าใจได้

เพราะพื้นที่เส้นทางตามโครงการ ด้านวิบากที่ต้องเผชิญก็คือความ “เห็นแก่ตัว” ของมนุษย์นั่นแหละ

สังคมไทยนั้น ไม่รู้คิดโรค “ริษยาคนรวย” มาจากไหน เออะอะก็เอาเปรียบสังคม เออะอะก็รัฐบาลประเคนนายทุน

ก็ว่ากันไป.....

แต่เฉพาะตัวผม ใครที่รวยแล้วเอาเงินมาลงทุน ผมสนับสนุนและยกย่องเขา

ลงทุนแล้วจะได้ผลประโยชน์ตอบแทนบ้าง เป็นเรื่องธรรมดา แต่การลงทุนนั้น ผลประโยชน์ส่วนหนึ่งมันก็เกิดกับสังคมบ้านเมือง และประชาชนด้วย

จะว่าคนรวยผูกขาด ไม่มีใครผูกขาด ทุกคนมีสิทธิ์รับโครงการ หรือเข้าประมูลได้ทั้งนั้น

แต่มีเงินทุน มีคุณสมบัติ มีความสามารถ มีเครดิต มียะ ถ้ามี ก็เอาเลย

เหมือนบ้านนั้นแหละครับ มีทั้งไม้ใหญ่ ไม้เล็ก ไม้เลื้อย ไม้ล้มลุก และพืชคลุมดิน

แล้วมีไม้ต้นไหนสำคัญกว่ากันมัย?

ไม่มี.....

ล้วนพึ่งพาอาศัย กอบกอบ แล้วอยู่ด้วยกัน ต้นสักร้อยปีต้นเดียว ก็ไม่เป็นป่า หญ้าล้านกอ ก็ไม่เป็นป่า

ถ้าไม่มีไม้ใหญ่ ไม้เลื้อยจะอยู่กับอะไร ถ้าไม่มีหญ้า แล้วไม้ใหญ่จะมีอะไรคลุมดิน รินน้ำเลี้ยงราก?

คำว่า “ฐานานุรูป” นี้สำคัญนัก ถ้าเข้าใจ จะมองเขา-มองเรา ด้วยความสบายใจ

เมื่อใจสบาย บ่วงริษยาก็หลุด สิ่งที่ผูดมาแทนคือสุข

สุขจาก “มี-ไม่มี” อยู่ร่วม รวมเป็นสังคมเกื้อ

ฉะนั้น จะเสียเจริญ เสียซีพี เสียเซ็นทรัล เสียดิ้งเพาเวอร์ หรือเสียไหนๆ ก็ตาม รวยแล้วก็ขอให้รวยยิ่งขึ้นไป

ขออย่างเดียว.....

เอาที่รวย “มาลงทุน” ในบ้าน-ในเมืองกันมากๆ ก็แล้วกัน.